

TRANSDOC

Jan Berki

Každý můžeme mít se svým studiem různou zkušenost. Zkušenosti si musíme sbírat každý sám. Na druhou stranu je dobré si někdy poslechnout zkušenosti zprostředkované. Umožní nám to se vyvarovat některých chyb. Přednáška nebyla možná až tak vědecké, ale celkem upřímné shrnutí poznatků původně doktoranda v kombinované formě studia. Společně jsme se zamysleli nad motivací k doktorandskému studiu a také nad determinanty výběru místa studia, resp. instituce. Výrazně ovlivňují chuť překonávat budoucí nesnáze a také zacílení pozornosti na povinnosti spojené se studiem. Popsali jsme si, jak výrazně mohou následující studium ovlivnit dva dokumenty. Prvním z nich je projekt (nebo záměr) disertační práce a také jeho vývoj či proměnlivost. Druhým dokumentem je individuální studijní plán a výběr konkrétních předmětů do něj. Účast na konferencích může přinášet jednak důležité zkušenosti s prezentací vlastního výzkumu, ale také zpětnou vazbu k východiskům, metodě, výsledkům a závěrům. Poskytuje diskurs týkající se zkoumaného jevu. V neposlední řadě na konferencích potkáváme i kolegyně a kolegy, se kterými můžeme navazovat spolupráci. Důležité je nejen mluvit, ale především naslouchat. V příspěvcích dalších kolegyň a kolegů (i na této konferenci) můžete nalézt inspiraci pro zahraniční výjezdy, dobré rady pro psaní a publikování odborných textů, výhody a nevýhody výzkumných metod etc.

Snad přednáška pomohla identifikovat i rizikové faktory, které mohou zkomplikovat nebo prodloužit doktorské studium, a poskytl rady, jak se takových vyvarovat nebo minimalizovat jejich negativní dopad. Díky doktorskému studiu lze získat rozhled ve svém oboru, rozšířit si své dosavadní znalosti a dovednosti, konfrontovat (v dobrém slova smyslu) své názory s jinými. Výzkumník nemusí, a v jistých ohledech ani nesmí, být osamělým vojákem v poli. Z odborné spolupráce mohou vzniknout i přátelské kontakty. V neposlední řadě asi nemálo lidí napadne, že bonusem úspěšně zakončeného studia je doktorský titul. Na jedné straně může být benefitem, na druhé závazkem či krokem na další cestě.

Autor:

Jan Berki se dlouhodobě věnuje infromatickému kurikulu a to především tomu základoškolskému. V současné době je jeho hlavním působištěm Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická Technické univerzity v Liberci. Mimo jiné je autorem nových učebnic Základů informatiky pro 1. a 2. stupeň ZŠ, spolupracuje na Bobříkovi informatiky a také na pořádání konference DIDINFO.

Kontaktní údaje:

Mgr. Jan Berki, Ph.D.

Technická univerzita v Liberci, Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická

E-mail: jan.berki@tul.cz